

పారాపలుషార్

శేఖర్ కార్టూన్లు

చేతన

ఫైదరాబాద్

PARAHUSHAAR

SHEKAR CARTOONS

November/2003

Price:50

Design:ChandraKALA

CHETANA

1-4-113

Bholakpur

Kavadiguda

Secunderabad-80

Ph:27532811,Ce11:98493 78031

for Copies:Prajasakthi,Disha
vishalandhra

(పాట్టి శ్రీరాములు తెలుగు విశ్వవిద్యాలయం
వారి ఆర్థిక సహకారంతో ముద్రితం)

శేఖరేఖలు

పత్రికలలో ఏ అంశాలకు ఏ తరగతి పాఠకులు ఎక్కువ మంది వుంటారనే దానిపై రకరకాల అంచనాలున్నాయి. కార్మికుల విషయంలో అలాంటి తేడాలేమీ లేవు. అన్ని తరగతుల వారూ తప్పని సరిగా చూసేది కార్మికుల అని, అసలు పత్రిక చదవని వారు కూడా వాటిని చూస్తుంటారని తేలింది. తక్కువ స్థలంలోనే సూటిగా సునిశితంగా భావం వ్యక్తం చేయడానికి, అవలక్షణాలను తూర్కార పట్టడానికి కార్మికుల అమోఘమైన ఆయుధం. కార్మికుల లేని పత్రిక ఉప్పలీని పప్పు లాంటిదని చప్పరించడం తప్పనిసరిగా జరుగుతుంటుంది.

80 వ దశకం తర్వాత తెలుగు పత్రికలలో కార్మికుల ప్రాధాన్యత బాగా పెరిగింది. ఏదైనా ఘటన జరిగినా, విడ్డూరమైన వ్యాఖ్యలు వెలువడినా దీనిపై రేపు ఏమి కార్మికుల వస్తుందో చూడాలని పాఠకులు ఎదురు చూసే పరిస్థితి ఏర్పడింది. ప్రత్యేకించి గత పదేళ్లలో మతోన్మాదం, ప్రపంచీకరణ, అవధులు దాటిన అవినీతి నేపథ్యంలో కార్మికునిస్థలకు బాగా పని పెరిగింది. రేఖలలో తీర్చిదిద్దే విడ్డూరాల కంటే వాస్తవ జీవితంలో వైపరీత్యాలు ఎక్కువగా వుండటమే ఇందుకు కారణం. అయినా మన వ్యంగ్య చిత్రకారులు జన రంజకంగా కార్మికులు అందించగలుగుతున్నారంటే అది వారి ప్రతిభకు అద్దం పడుతుంది. అవగాహనను వృత్తి నైపుణ్యాన్ని పెంచుకోవడానికి వారు పడుతున్న శ్రమ,

చూపుతున్న శ్రద్ధాసక్తులు అభినందనీయమైనవి.

ఇటీవల కాలంలో తెలుగు పత్రికల పాఠకులకు బాగా పరిచితమైన మంచి కార్మికునిస్థలలో శేఖర్ ఒకరు. కేవలం కార్మికుల ప్రక్రియ పట్ల ప్రేమతో ఆయన ఉన్నానియా విశ్వవిద్యాలయం నుంచి పత్రికారంగంలోకి ప్రవేశించారు. ప్రథమంగా ప్రజాశక్తిలో తన కార్మికులు ప్రారంభించడం ఆయనకు లౌకిక ప్రజాతంత్ర దృక్పథం ఏర్పడానికి వీలు కలిగించింది. ఆ తొలిదశ నుంచి కూడా శేఖర్ తో నాకు వ్యక్తిగత సాన్నిహిత్యం వుంది. కంబాలపల్లి చంద్రశేఖర్ 'కంభా' అనే ఇంటిపేరుతో కార్మికులు వేస్తానంటే వద్దంటూ శేఖర్ అనే పేరు తేలిగ్గా వుంటుందని సూచించి ఖాయం చేసింది కూడా నేనే.

ప్రజాశక్తిలో ఆయన లెక్కకు మిక్కుటంగా కార్మికులు వేశాడు. అవసరాన్ని బట్టి శ్రమ అనుకోకుండా పని చేసే లక్షణం ఆయనకుంది గనక మొక్కుబడి పద్ధతిలో కాక ఎన్ని బొమ్మలైనా వేయాడానికి సిద్ధమయ్యేవారు. ఉద్యమాలకు ఉత్తేజమిచ్చే చిత్రాలు గీసిచ్చేవారు. ముఖ్యంగా జంట ప్రమాదాలైన ప్రపంచీకరణ, మతోన్మాదం రెంటిపైనా ఎక్కువగానూ పదునుగా కార్మికులు గీసిన వారిలో ఆయనొకరని నిస్సందేహంగా చెప్పొచ్చు. గీసిపారేయడం కాక ముందుగా సిద్ధం చేసుకోవడం, నాలుగు కోణాల నుంచి ఆలోచించడం శేఖర్

నిలదొక్కుకోవడానికి బాగా సహాయపడ్డాడు. ఇంకా మెరుగుపరుచుకోవలసిన అవసరాన్ని ఎపరైనా ఎత్తి చూపితే స్పెల్లింగ్ గా తీసుకుంటాడే తప్ప నోచ్చుకోని మనస్తత్వం తనది. కార్మికులకు తోడు తనకున్న లేఅవుట్ నైపుణ్యం విద్యుద్దుద్ధమంలో ఒక వరవడిని సృష్టించిన ఫోటోఆల్టం 'హైటెక్ రాక్షసం' రూపకల్పనలో కన్నుస్తుంది, వివిధ కారణాల వల్ల, ఇతర పనుల ఒత్తిడి వల్ల ఇటీవల కాలంలో మేము కలసిపని చేయడం తగ్గినా కలసినప్పడల్లా ఈ విషయాలు గుర్తు చేసుకోవడం శేఖర్ స్నేహశీలతను తెల్పుతుంది. నిజం చెప్పాలంటే తెలుగునాట ప్రముఖులైన పాత్రికేయులలో వామపక్ష అనుబంధం ఎంతోకొంత లేనివారు చాలా అరుదు.

ఆ విషయాలలా వుంచి వర్తమాన సంపుటానికి వస్తే ప్రజాశక్తి, ఆంధ్రప్రభలలో వేసిన కార్మికులలో ఎంపిక చేసినవి ఆయన ఇందులో పొందుపరచారు. కాలంతో ముడిపడిన కార్మికులు గనక సహజంగానే ఇటీవలివి ఎక్కువ, గతంలోని తక్కువ వుంటాయి. మొత్తంపైన ఇవి ఆయన నిశితపరిశీలనను, వ్యంగ్య దృష్టిని బాగా రుజువుచేస్తాయి. గ్లోబల్ మిల్ అంటూ కంప్యూటర్లు మాత్రమే పడ్డించడం, దేశపటాన్ని మతోన్మాదమనే పాము చుట్టుముట్టినట్టు వేయడం, దేశాన్ని అమెరికా టోపిలో ఇరికించడం, అమెరికా పాలు వెళ్లి పెంచిన టెర్రరిజం సర్పం దాన్నే మింగేయడం, దత్తత కుంభకోణంలో బిడ్డ అమ్మ అమ్మ అని గాక అమ్మకండి అని ఏడవడం, కరెంటు ఛార్జీల తాకిడికి రైతు విద్యుత్ సంఘాన్ని శిలువలా మోయడం వగైరాలన్ని ఆయన దృష్టికోణాన్ని వెల్లడిస్తాయి. ఈ కార్మికులు దాదాపుగా నేటి ప్రపంచంలోని అన్ని అంశాలనూ

స్పృశిస్తున్నారు.

రాజకీయాంశాలకు బాగా చురుకుమనే నవ్వుల తునకలు అందించడంలో కూడా శేఖర్ దిట్ట. మీరు మంత్రిగా వున్నప్పుడు జైళ్లను అభివృద్ధి చేద్దామంటే ఒప్పకోకపోతే అని సహాయకుడు కారాగారంలో మంత్రితో అనడం, కుంభకోణాల మాజీ ప్రధానితో కోర్టుకు రావడానికి సహాయకులు సిగ్గుపడడం వంటివి చాలా వున్నాయి. ఎన్నికల ప్రణాళిక విడుదలకు పేపర్లవాళ్లను పిలవమంటే పాతపేపర్లవాళ్లని పిలిచావేమిటని కోర్టులోనూ హాస్యం పండింది. నిమ్మరసం దొరకలేదు కనుక ఇంకో రెండు రోజులు నిరాహారదీక్ష కొనసాగించమనడం కూడా ఇలాంటి కొంటి కార్మికునే. తను వేసిన క్యాలికేచర్లను కూడా ఎంతో ఇష్టంగా ఆయన ఐతచేశారు. పక్కన ఫిల్లర్లలా వేసిన చిన్న గీతలలోనూ అర్థవంతమైనవి వున్నాయి. ఇవి వున్నకం ఆకర్షణను మరింత పెంచాయి.

జైజ్ఞాహిక కార్మికునిస్థలు, చిత్రకారులు, పాత్రికేయులు, సామాన్య పాఠకులు కూడా ఈ సంకలనాన్ని ఆదరిస్తారని విశ్వసిస్తున్నాను. శేఖర్ భవిష్యత్తులో మరింత జయప్రదంగా పురోగమించడానికి ఇదో ప్రాతిపదిక కావాలని ఆశిస్తున్నాను.

-తెలకవల్లి రవి

చంద్రశేఖరుని రేఖా 'చంద్రహాసా' లు !

తీనాథుడు "కాశీ ఖండం" లో విశ్వనాథుడి (శివుడి) సామాజిక

లక్ష్యాన్ని అభివర్ణిస్తూ "వృషము బాణంబు, లక్ష్మంబు వృజినరాశి - విశ్వ నాథుండు ధన్యు" అన్నాడు. అంటే, "ధర్మం" అనే బాణంతో, పాపాలను, పాపుల్ని ఛేదించే విలుకాడు విశ్వనాథుడన్నాడు ! రాజులకు 'రాస క్రీడ', హాస్య, వ్యంగ్యార్థాలతో కవులకు 'ప్రాస క్రీడ' ఎలాగో సాంఘిక, రాజకీయ, ఆర్థిక రంగాలలో నేరగాళ్లనూ, బేరగాళ్లనూ 'కుంచె'తో బేరీజు వేసి, వారి వారి వ్యక్తిత్వాలనూ, వాళ్ళు పాడుగుల వైలక్ష్యాన్ని బట్టి వ్యంగ్య చిత్రకారుడు (కార్టూనిస్టు) వెలార్లే రేఖా విన్యాసమే "రేఖా రస క్రీడ" గా పేర్కొవచ్చు. కాలకేచర్, పోర్ట్రెయిచర్ కళ (Portraiture) కార్టూనిస్టు చేతికి అందివచ్చిన చంద్రహాసాలు (కుంచె కత్తి అయిన వేళ) ! వ్యంగ్య చిత్రకారుడు ఈ రెండు రకాల 'ఆయుధాల'తో కళా విన్యాసం చేస్తూ, పాఠకుల్ని ప్రేక్షకుల్ని కవ్వీస్తూ, నవ్వీస్తూ, ఏడిపిస్తూ, బయటికి నలుగురితోపాటు నవ్వలేక నవ్వీస్తూ, మనస్సులో మాత్రం బాధను, ఆగ్రహాన్ని మిగుల్చుతూ తన 'కుంచె' ను నడిపించుకుంటూపోతాడు. లోకవృత్తానికి కర్మసాక్షులు రాజకీయవేత్తలూ, రచయితలూ, కవులూ మాత్రమే కాదు, వ్యంగ్య చిత్రకారులూ కూడా. వ్యంగ్య చిత్ర భావనకు ముఖ్యంగా మనిషి కాలకేచర్, పోర్ట్రెయిచర్ భావన పుట్టి పెరిగింది పాశ్చాత్య ప్రపంచంలోనే అయినా అతి త్వరలో అది ప్రపంచవ్యాపితం అయింది. క్లియోపాత్రా ముక్కు, చార్లెస్ డిగోల్ ముక్కు, గాంధీజీ దొప్పచెవులూ కార్టూనిస్టుల విలక్షణ రేఖా విన్యాసాలకు ఉపాదేయాలయ్యాయి. పాశ్చాత్య

ప్రపంచంలో 'కేలకేచర్' కళకు లియోనార్ ద విన్సీ ఆద్యుడు కాగా, "పోర్ట్రెయిచర్" కు మూలవిరాట్టు దావియర్ అంటారు ! లియోనార్ ద విన్సీ 'కాలకేచర్' ను ఆదర్శనీయమైన వక్రీకరణగా (ideal type of deformity) భావించాడు. క్రైస్తవంలో వచ్చిన ఎన్నెన్నో మార్పులకు, కాథలిక్, ప్రొటెస్టెంట్ వర్గాల కుమ్ములాటలకు, పాలనా వ్యవహారాల్లో చల్లి మతాధిపతుల జోక్యానికి ఆయా కాలాల్లో వ్యంగ్య చిత్రకారులు స్పందించి రేఖా రసాన్ని చిప్పిల్లచేశారు! అమెరికా అంతర్వృద్ధ దశలకు, వలసల సమైక్యతా సమరాలకూ కార్టూనిస్టు ద్వారా పాఠకులకు 'ఉప్ప' అందించిన వాడు సుప్రసిద్ధుడైన బెంజీమన్ ఫ్రాంక్లిన్. మన భారత దేశంలో ప్రసిద్ధ ఆధునిక కార్టూనిస్టులలో ఒకరైన ఆర్.కె.లక్ష్మణ్ చిత్రాలలో సమకాలీన పరిణామాలకు సాక్షిభూతుడిగా నిలిచిన 'సామాన్య మానవుడు' లాగానే అమెరికా అంతర్వృద్ధ దశల్లో తొలి కార్టూనిస్టు అయిన ఫ్రాంక్లిన్ కుంచె పట్టుకు ఆధారంగా ప్రతీ చిత్రంలోనూ ఒక "పాము" (snake) కర్మసాక్షిగా ఉండేదట ! అదెప్పుడూ "నా జోలికి రాకు" అన్న మకుటానికి ప్రతీకగా నిలిచేదట!

రాజకీయ కార్టూనిస్టు "హార్వర్డ్" వీక్లీ ప్రసిద్ధి, జోసఫ్ కెప్పర్ (అమెరికన్) సారథ్యం వహించిన "పక్" కార్టూనిస్టు మాగజైన్ ఉద్భవించిన సమకాలీన రాజకీయవేత్తలను ఆటపట్టిస్తూ రోజూ కార్టూనిలు వేస్తూండేది. సుప్రసిద్ధ బ్రిటిష్ పార్లమెంట్ సభ్యుడిగా, ప్రసిద్ధ వ్యంగ్య చిత్రకారుడుగాపని చేసిన

ఎ.పి.హార్వర్డ్ ఒకసారి "జైల్లో కార్టూనిస్టు (A cartoonist in the Dock)

అన్న ఒక వ్యంగ్య నాటిక రాశాడు. కార్టూనిస్టు చిత్రాల్లో తమ ముఖాలూ, భావాలూ చూచుకుని కంపరం చెందే (ఏమీ చేయలేక) కొందరు రాజకీయవేత్తలకు, కొందరు వృత్తిదారులకూ హార్వర్డ్ వ్యంగ్య రచన "పుండుకు కారం" రాసినట్టే వుంటుంది. హార్వర్డ్ రచనలో ప్రధాన పాత్రలు - "ప్రసిద్ధ కార్టూనిస్టు ఓల్ట్బైలి", "ప్రాసిక్యూషన్ న్యాయవాది ఎథ్లెరెడ్", "న్యాయమూర్తి జస్టిస్ ఊల్". ఇంతకీ కార్టూనిస్టు బైలి చేసిన నేరమేమిటి? కొందరు బ్రిటిష్ రాజకీయవేత్తలలో కొందరిని చింపాంజీలుగా, ఇంకొందరిని ఎద్దు మొద్దు రాడ్లువ్వలుగా, మరొకొందరిని అల్లరి చిల్లరి బొద్దంకలుగా చిత్రిస్తూ కార్టూనిస్టు వేశాడుట; వీరిలోని "మంచి గుణాలు" చూపించేది పోయి, చెడు గుణాల్ని బయటపెట్టాడుట; అందుకోసం బైలిని జైలుపాఠశాలకు ! న్యాయమూర్తి ప్రశ్నలకు సమాధానమిస్తూ న్యాయవాది ఎథ్లెరెడ్, వాదన మద్దతు అసలు రహస్యాన్ని కాస్తా బయటపెడతాడు: "మనిషి ఒకసారి రాజకీయవేత్తగా-రాజకీయిజ్జుడుగా నమోదయితే చాలు-ఆ పదవి నుంచి అతగాడ్డి ఎవరూ పీకలేరు. మనం ఎంత గింజుకున్నా మన ప్రయత్నాలుగానీ, లేదా తన తప్పిదాలుగానీ రాజకీయవేత్తను పదవి నుంచి తొలగించలేవు ! అదే, మనం-అంటే నీవు, నేనూ సాధారణ జీవితాలు గడుపుతున్న మనం, తప్పలు చేసినట్లయితే మన వ్యాపారాలూ దెబ్బతింటాయి, లేదా మన ఉద్యోగాలూ ఊడిపోతాయి! కాని రాజకీయవేత్త-పాలకుడున్నాడే అతనెన్నయినా తప్పలు చేయొచ్చు, కొన్ని సందర్భాల్లో చేసిన తప్పల్లో మళ్ళీ మళ్ళీ ఒకసారి కాదు ఇరవై సంవత్సరాల పాటు చేస్తూండవచ్చుగాక-

అయినా అతడు తన పదవిని కాపాడుకుంటూనే ఉంటాడు, మన

అభిమానాన్ని చూరగొంటూనే ఉంటాడు ! అలాంటప్పుడు ఈ బాపతును మనం శాశ్వతంగా భరించాల్సి వస్తే, అలాంటి వారి నిజ స్వభావాలు తెలియనట్లుగా అమాయకత్వం నడించడం మేలని మీరు భావించవచ్చు" అన్నాడు ! అంతేగాదు, ఎథ్లెరెడ్ తన వాదనా వ్యంగ్యాన్ని కొనసాగిస్తూ యింకా యిలా అంటాడు: "నిందితుడైన కార్టూనిస్టు బైలి ఇన్నేళ్ళుగా శిక్ష లేకుండా తప్పించుకుంటున్నాడు ! ఈ కార్టూనిస్టు బైలి మన పాలకుల (రాజకీయవేత్తల) పరువులు తీసేస్తున్నాడు. కాని చట్టం ఏం చెబుతోంది? మరొక వ్యక్తి పరువుకు ఏ వ్యక్తి తప్పిదాలలో వెళ్ళి భంగం కలిగించరాదన్నది చట్ట నిబంధన. ఒప్పుకుందాం. అయితే తన పరువు భంగపడిందని భావించిన వ్యక్తికి అసలు పరువే లేనప్పుడు కార్టూనిస్టు అందుకు శిక్షార్హుడు కాడని కూడా చట్టం చెబుతోంది కదా ! కాబట్టి న్యాయమూర్తి ఇక్కడ తేల్చలసిన సమస్య-కోల్పోవడానికి రాజకీయాలకు అసలు పరువంటూ ఒకటి ఉందా? పోనీ కార్టూనిస్టు బైలి వ్యంగ్య చిత్రం గీయడానికి ముందైన ఈ రాజకీయవేత్తలకు పరువు అంటూ ఒకటి ఉండేదా?" అని ! వాదన అంతా విన్న జస్టిస్ ఊల్ చివరికి తేల్చి చెప్పిందేమిటి?

"ఈ రోజుల్లో ఎవరూ పట్టించుకోకుండా మనిషి గడిపే కంటే, అవమానం పాలుకావడం ద్వారా, పరువు కోల్పోవడం ద్వారా నైనాసరే ఉనికిని కాపాడుకోవడం మంచిది కాదా?" అని జస్టిస్ ఎదురు అంటించాల్సి వచ్చింది. ("In these days it was better to be insulted than ignored")!! ఇలాంటి వ్యంగ్యాన్నే యుద్ధకాలపు దిట్ట అయిన విన్స్టన్ చర్చిల్ కూడా ఒక సందర్భంలో ప్రేలాడు : "మాషణ భూషణలకు వెరవకండి, మనం ఎప్పుడూ వార్తల్లో ఉండాలి" ("abused or otherwise we should be in circulation")! జీవరాశిలోని సర్వ జీవులతో ముఖ్యంగా జంతుకోటితో మానవుడి చేష్టల్ని పోల్చుతూ

వ్యంగ్య చిత్రాలు వేయడాన్ని “యాంత్రికపో మార్జిం” అంటారు. ఈ కళకు మన దేశంలో జయప్రదంగా నిర్వహించి కొందరి ఆగ్రహానికి గురైన వారిలో ప్రసిద్ధ కార్టూనిస్టు శంకర్ పిళ్ళై ఒకరు. (“మార్ట్ ఆఫ్ టైమ్స్”) ఆయనే కాదు, ఈ కళలో ఆరితేరిన వారిలో అబూ, సుధీర్ ధార్, ఆర్.కె.లక్ష్మణ్, మోహన్, సురేంద్ర, శేఖర్, శ్రీధర్ లాంటి వారున్నారు; కార్టూన్స్ లక్షణ, లక్ష్యాలను నిర్వచించి, వ్యంగ్య చిత్ర కళను, కుంచె విలాసాలను సమున్నత శిఖరాలకు చేర్చుతున్న వారే వీరందరూ. భారత దేశంలో హాస్య కళకు, వ్యంగ్య చిత్రాలకు యికా రావలసినంత ప్రాచుర్యం ఎందుకు లాభించిన ప్రశ్నించుకున్న అబూ అబ్రహామ్ అందుకు ఒక కారణం తెలిపాడు : ‘ఇండియాలో జీవన విధానం సంప్రదాయబద్ధమై ఉన్నందువల్ల, అది కులవ్యవస్థతో, అయినదానికీ, కానిదానికీ యజమాని బానిస సంబంధాల వ్యవస్థతో ముడిపడి ఉన్నందున, పెద్దలకు అవసరమైన దానికన్నా మించి అతి గౌరవాలు ప్రదర్శించవలసి రావడం వల్ల, కొడుకులు, కూతుళ్ళు తల్లిదండ్రులతో ‘జోక్స్’ వేసుకోవడం కూడా ఒక పాపంగా, తప్పగా పరిగణిస్తూ రావడం వల్ల (ఈ పద్ధతి ఇప్పడూ సడలుతోందనుకోండి) ఇంతకాలంగా హాస్యానికి, వ్యంగ్యానికి మనవాళ్ళు దూరులయ్యార’ని అబూ ఆవేదన. అబూ “ఎరైవల్డ్ అండ్ డిపార్ట్డ్” (అయారామ్లు, గయారామ్లు), లక్ష్మణ్ “యూ-సెడిట్” సుధీర్ ధార్ “బెస్ట్ ఆఫ్ సుధీర్ ధార్”-ఎన్నటికీ మరవరాని, మరవలేని రస రేఖలు, రేఖా రస క్రీడలూ !

అలాగే మాతృ భాషా పత్రికల్లో పనిచేసే పెక్కుమంది కార్టూనిస్టులు కూడా ఈ ఉద్దండులకు తీసిపోరు. అయితే ఆంగ్ల భాషా పత్రికలలో పనిచేస్తున్న కార్టూనిస్టులకున్న ప్రాచుర్యం వీరికి లేకపోవడానికీ, జాతీయ స్థాయిలో రావలసిన గుర్తింపు రాకపోవడానికీ కారణం-“బంగారపు పళ్ళెరానికి కూడా

గోడ చేర్చు” కావాలన్నట్టుగా వీరికి తగిన ప్రచారం లేకపోవడమే కారణం. ఈ లోపాన్ని గురించి సుధీర్ ధార్ రాస్తూ “ప్రాంతీయ భాషా పత్రికల్లో రాజకీయ వ్యంగ్య చిత్రాలు వేస్తున్న కార్టూనిస్టులు, ముఖ్యంగా దక్షిణాది రాష్ట్రాల కార్టూనిస్టులు అనునిత్యమూ మంచి హాస్యాన్నీ, వ్యంగ్యాన్నీ అందిస్తున్నారు ! భాషాపరమైన ఈ అంతరాయం వల్ల వారిని గురించి, వారి చిత్రాల గురించీ బయటి వారికి తెలియవలసినంతగా తెలియడం లేదు. మన కార్టూనిస్టుల గురించి కన్నా అమెరికన్ కార్టూనిస్టుల గురించే మనకెక్కువ తెలియడం మరీ దురదృష్టం” అన్నాడు !

మాతృ భాషా పత్రికల్లో నేడు రాజకీయ, సాంఘిక, ఆర్థిక పరిణామాల పైన చైతన్యవంతమైన కార్టూన్లు అందిస్తున్న తెలుగు ప్రముఖులలో ఒకరు “శేఖర్” సంతకంతో వేస్తున్న చంద్రశేఖర్ (“ఆంధ్రప్రభ” డైలీ). నిఖిల్ చక్రవర్తి ఒక సందర్భంలో పేర్కొన్నట్టుగా కార్టూన్స్ రోజువారీ టానిక్ గానూ, మత్తుమందుగానూ పాఠకులకు అందివస్తాయి. ఈ కళలో శేఖర్ చేయితిరిగిన వాడు. జాతీయ, రాష్ట్రీయ, అంతర్జాతీయ పరిణామాలన్నింటిపైన దశాబ్దం పైగా తన కార్టూన్స్ ద్వారా శేఖర్ చూపిన స్పందన, కల్పించిన చైతన్యం మరవరానిది. రెగ్యులర్ కార్టూన్స్ పాకెట్ కార్టూన్లు రెండింటిలోనూ హాస్యంతో పాటు, విద్యా గంధం, చైతన్య స్ఫూర్తి, ఆలోచనా శక్తి శేఖర్ కు కీర్తి తెచ్చి పెట్టాయి; అవి సందేహాత్మకాలు కావు, సందేశాత్మకాలు. అవి “కుంచె” విన్యాసాల ప్రదర్శన కోసం గీసిన గీతలు కావు, తన ‘కుంచె’ తో కంచలను, ముళ్ళ కంచలనూ ఛేదించుకు వస్తున్న కళాకారుని వస్తుదీపికలు, చేతనా దీపకళకలూ! తినుబండారాలు కళ్ళ ముందు పెట్టి తినమని అడగడం తగదు. కళాఖండాలను ముంగిటి పెట్టుకుని చిత్ర కళా దర్శనం చేయమని చెప్పడం ముంజేతి కంకణానికి అర్థం చూపడమే అవుతుంది

-proceed, open the pages, Art moves forward, while, the artist recedes into the background!

-ఎబికె

**శేఖర్
కార్టూనిస్టు
వాలంటీకల్ క్లాస్
ఆంధ్రప్రభ హైస్కూల్
హైదరాబాద్.**

పారామఖిర్...

సైన్సు గ్రాడ్యుయేట్స్ నైన నేను ఎంతో ఇష్టంతో ఎం.ఏ.తెలుగు సాహిత్యం కోర్సు పూర్తిచేసి, 89' లో మరెంతో ఇష్టమైన కార్టూన్ కోర్సులో చేరాను. భయం భయంగా ఆందోళనగానే ఉన్నా, ఇప్పటికీ ఓ పరిక్ష పూర్తి చేశానంటున్నారు ముందు మాటల రూపంలో ప్రోగ్రెస్ లిపోర్టు ఇచ్చిన మా మాస్టార్లు. ఇంకా చాలా చదువుకోవాలి. చదువుకోగలనని నమ్మకమూ ఉంది. చదివిన్న ఏదన్నా ఉద్యోగం చూసుకొని సుఖంగా బతుకుతాడని ఆశించిన సామాన్యులైన నా తల్లిదండ్రుల మినిమం కోరికను తీర్చలేక పోయాను. అందుకు అప్పడప్పడూ బాధపడుతున్నా అంతకన్నా మంచి ఉద్యోగమే చేస్తున్నావులే అని నా కార్టూన్లలోని అతి సామాన్య మానవుడు ఊరడిస్తుంటాడు.

సమస్యలను వంటికి చుట్టుకున్న నాకు సమాజం అంటే ఏమిటో, సమసమాజం అంటే ఏమిటో తెలియజెప్పింది నేను ఓసమాలు దిద్దిన ప్రజాశక్తి స్కూలు. కళాకారుడూ నేనెటు ఉండాలో అక్కడే నిర్ణయించుకున్నాను. సోవియట్ పతనం, సంస్కరణల ఆరంభం, రెచ్చిపోతున్న మతోన్మాదం, అవినీతి, క్షుద్ర రాజకీయాలు, హిపోక్రసీ, వివక్ష, అసమానతలు...ఇలా ఎన్నో సమస్యలు నా కార్టూన్లకు వస్తువులయ్యాయి. ఎలాంటి సమస్యనైనా తేలికగా వివరించి, ప్రశ్నించగలిగే కళారూపమైన కార్టూన్ రంగాన్ని ఎంచుకున్నందుకు ఇప్పుడు చాలా గర్విస్తున్నాను. కేవలం నవ్వించి వదిలేయడం కంటే ఆలోచింప చేయడం ఎంతో ముఖ్యమని నమ్ముతాను. శ్రీ ఆర్కే లక్ష్మణ్ నుంచి శ్రీ బాపు గారి వరకు ఎందరో గురువులు. అందరినుంచి అంతో ఇంతో నేర్చుకుంటూ, కాసంత అనుకరిస్తూ వేసుకుంటూ వచ్చిన కార్టూన్లలో, అందుబాటులో ఉన్న కొన్నిటిలో కొన్ని మీ ముందుంచుతున్నాను. (వరిజినల్స్ దాచుకునే అలవాటు లేక పోవడం మూలాన వేపర్ కటింగ్ లనే స్కాన్ చేయాల్సివచ్చింది.) ప్రజాశక్తి, ఆంధ్రప్రభ దినపత్రికలలో వచ్చిన వీటిని ప్రచురించిన ఆయా సంపాదకులకు ఈ సందర్భంగా నా కృతజ్ఞతలు తెలియచేసుకుంటున్నాను.

సమకాలీన సమాజానికి ఓ కావలిదారుడైన కార్టూనిస్టుగా ‘పారామఖిర్’ అంటూ నా డ్యూటీ ఎలా చేస్తున్నానో మీకు చెప్పాలనే ఈ ప్రయత్నమంతా. దీనికి సహకరించిన మిత్రులందరికీ నా ధన్యవాదాలు.

-శేఖర్

...కారుణ్యం దృశ్యరూప సాహిత్యం.
ఫిర్యాదు కళ. రేఖా రూపం ధరించిన
భాష, అంతర్జాతీయ భాష...
-ఎర్నెస్ట్ గ్రాంబిచ్

I think a Cartoonist is a combination of many things. He is a Clown, a Philosopher and a permanent watch dog of society.

Best wishes to my friend 'shekar'

Indira Sharma

SYNGENTA CO. New Delhi

ఈ కార్టూన్ల పుస్తకం మీ చేతిలో ఉండటానికి కారకులు ఈ గౌరవనీయ
కార్టూన్ ఇప్పులు... అందరికీ నా కృతజ్ఞతలు!

కె.వి.రమణాచారి పి.పి.యస్
 కమిషనర్,
 దేవదాయ శాఖ

వి.చక్రపాణి
 సీనియర్ బ్రాంచ్ మేనేజర్,
 సిండికేట్ బ్యాంక్, సైనిక్ పురి
 బ్రాంచ్, సికిందరాబాద్

ఎణకె ప్రసాద్
 ఎడిటర్
 ఆంధ్రప్రభ

తెలకవల్లి రవి
 ఎడిటర్ ప్రజాశక్తి
 బుక్ హౌస్

'Hindu'
సురేంద్ర

నవైక్యభారతి
సత్యనారాయణ

పి.అంజయ్య
 సీనియర్ రిపోర్టర్

కా|| లక్ష్మయ్య
 ప్రజాశక్తి

రాంబాబు
నాయుడు

వై.సురేష్

జి.చెన్నయ్య
 పిఆర్ఎఫ్
 తెలుగు యూనివర్సిటీ

'భూమి'
మృత్యుంజయ

పాట్ల శ్రీరాములు
 తెలుగు యూనివర్సిటీ

చెమికల ఉదయ
రాజశేఖరరెడ్డి

శేఖర్

'నాలో ప్రవేశించి
 నాతో బొమ్మలు గీయిస్తున్న
 నామాన్యుడికి...'

☺ శేఖర్ కార్టూన్లు

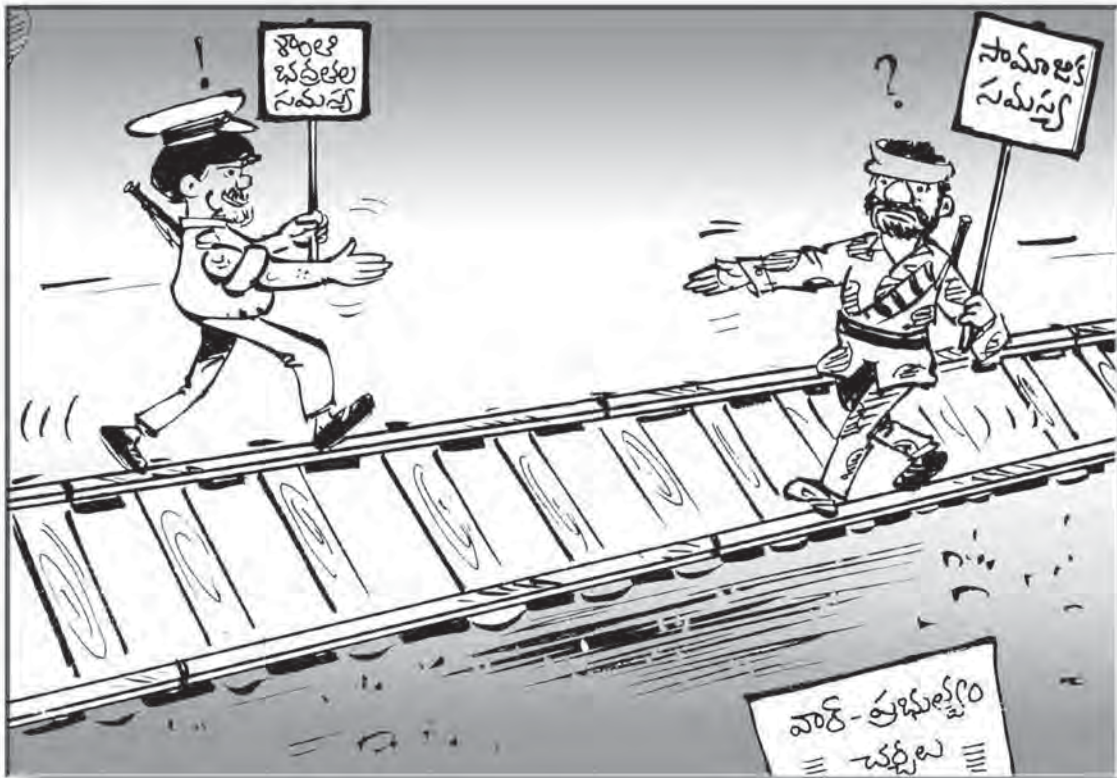

ఆయన ప్రాణరక్షణ కోసం కాదు ఆ సెక్యూరిటీ. ఆయనే స్కామూ చేయకుండా ఆపడానికి...!

అబ్దుల్ మిసైల్ కలాం

2 ☹ శేఖర్ కార్టూన్లు

పాఠశాల షార్ట్ ☹ 3

End of Preview.

Rest of the book can be read @

<http://kinige.com/kbook.php?id=136>